

Oglasnik

lavantinske škofije.

Vsebina. 12. Postni pastirski list za leto 1927. — 13. Postna postava za leto 1927. — 14. Fastenordnung für das Jahr 1927. — 15. Sveta birma in kanonična vizitacija leta 1927. — 16. Misijonsko delo v lavantinski škofiji leta 1926, zlasti po Družbi za širjenje vere. — 17. Slovstvo.

12.

Postni pastirski list za leto 1927.

A N D R E J,

po milosti božji in apostolskega sedeža dobroti škof lavantinski in apostolski administrator Slovenske krajine, vsem dragim vernikom pozdrav in blagoslov v Gospodu Jezusu Kristusu.

Preljubi!

Ko se oziram nazaj v prošlo leto in preišlujem dogodke, ki so se med nami vršili, me najbolj tolaži zavest, da se je lani in predlani po premnogih naših župnijah obhajal sveti misijon, v katerem so se trdovratna srca omečila, zaspana vzdramila, lahkomiselna pa zavedela svojih dolžnosti: skesala so se in zopet vrnila k svojemu Gospodu. Hvala Bogu večnemu, da se je tolikim odprl vir milosti, da jih je mnogo iznova stopilo na pot svojih dolžnosti bodisi do Boga ali do bližnjega, da jih je toliko spoznalo besedo svetega cerkvenega učenika Avgušlina, ki pravi: Zase si nas ustvaril, o Gospod, in nemirno je srce naše, dokler v Tebi ne počiva!

A četudi sem prepričan, da ste po veliki večini ob času svetega misijona vstali iz grešnega spanja in se obrnili iznova z najboljšimi sklepi k svojemu Gospodu Bogu, sem vendar še vedno v strahu za Vaše zveličanje. Kdor stoji, glej, da ne pade! Vam je znana ta beseda. Ali pa tudi po njej ravnate? Sveta Cerkev sama nam podaja gotova znamenja, po katerih se spozna, kdo je dober katoličan, kdo pa malopriden človek, ki je skoro pozabil na svoje verske dolžnosti. Ni treba Vam mnogo govoriti, saj Vam je že

znano, da kdor cerkvenih zapovedi ne mara izpolnjevati ali pa jih nerad ali redko vrši, takega ne bomo šteli med goreče katoličane. In prav zato, ker bi rad, da bi Vaši dobri sklepi ostali v Vaših srcih in mnogo dobrih sadov prinesli za nebesa, zato bi se z Vami rad pomudil danes pri cerkvenih zapovedih. Rad bi Vam povedal, za kaj jih je sveta Cerkev postavila in za kaj smo jih dolžni izpolnjevati. Ako potem pri vsaki posebej le to omenim, kar je bistveno potrebno, si boste osvežili spomin in zopet sklenili, da jih hočete v bodočnosti natančno vršiti Bogu v čast in svoji duši v zveličanje.

* * *

Najprej Vam moram omeniti, da imamo deset zapovedi božjih, katere je Gospod Bog dal izraelskemu ljudstvu med gromom in bliskom s Sinajske gore, ko so bili na potu v obljubljeni deželo. Teh deset zapovedi je naš Odrešenik Jezus Kristus iznova potrdil in izpolnjevati zapovedal. Ako hočeš v življenje iti, izpolnjuj zapovedi! Te zapovedi so apostoli učili prve krščanske vernike. Vsak kristjan jih je moral znati in izpolnjevati. Toda, ko se je krščanstvo razširilo po raznih delih svetá, je kmalu prvotna gorečnost med kristjani opešala in tako je sveta Cerkev ob raznih krajih in ne povsod v enakem številu širila med verniki nekatere zapovedi, ki naj bi bolj vplivale na vernike, da se ne bi popolnoma odtegnili veri in krščanskemu življenju. Pravzaprav moramo reči, da so cerkvene zapovedi precej podobne božjim zapovedim. Nekatere skoro po besedi. Tretja zapoved božja n. pr. se imenuje: Posvečuj praznik! Prva cerkvena zapoved pa se glasi: Posvečuj zapovedane praznike! Iz tega sklepamo, da je sveta Cerkev hotela s cerkvenimi zapovedmi natančneje pojasniti božje zapovedi in jih, rekel bi, globlje in natančneje vtisniti v spomin in srce svojih vernikov.

Sveti tridentinski zbor jih še ne omenja; tudi rimski katekizem, ki je nastal takoj po sklepu tridentinskega zbora ne govori o cerkvenih zapovedih. Pač pa jih omenjajo katekizmi, ki so nastali v dobi reformacijski. Pri nas se je razširil katekizem sv. Kanizija, po katerem so se učili naši predniki verskih resnic in tudi pet cerkvenih zapovedi.

Zakaj so torej nastale? Odgovorim na kratko: Zaradi verske mlačnosti, zaradi posvetnega duha, ki se je širil med ljudmi, zlasti odkar je nastala Lutrova kriva vera.

Zgodovinske knjige nam pričajo o verski mlačnosti in vnemarnosti, ki se je razpasla žal, tudi po naših krajih. Za praznike ljudje niso marali, služba božja po cerkvah je mnogokje popolnoma ponehala, post ni bil več v navadi, k svetim zakramentom, k spovedi in svetemu obhajilu niso verniki več marali prihajati. Vprašam Vas,

dragi moji, ali je bilo to še krščansko življenje? Morda je tlelo še v kakem srcu pa v kaki pobožni duši, splošno in v javnosti pa se je govorilo in delalo samo za časni blagor, za veselje in zabavo. Kako moramo biti torej hvaležni tistim svetim možem, ki so nam v katekizmu na kratko pokazali to, kar Cerkev zapoveduje, da se bomo boljše zveličali.

Zakaj smo torej dolžni izpolnjevati cerkvene zapovedi? Katekizem nam na to vprašanje kratko in točno takole odgovori:

Cerkvene zapovedi smo dolžni izpolnjevati, ker je Jezus Kristus naravnost in pod smrtnim grehom zapovedal, poslušati Cerkev, ko je rekel: Kdor Cerkve ne posluša, naj ti bo kakor nevernik in očitni grešnik (Mat. 18, 17).

* * *

Sedaj pa Vam bom podal nekaj misli, ki Vas bodo spominjale na dolžnost, kako Vam je natančno vršiti cerkvene zapovedi.

Prva se imenuje: Posvečuj zapovedane praznike! Spominja nas na tretjo božjo zapoved, ki se glasi: Posvečuj praznik! Nekaterim se bo to moje pripovedovanje čudno zdelo, češ, kaj nam to pripoveduje, kar smo že v šoli nekdanj slišali in skoro pozabili. — Dragi moji! Prav zato, ker ste že skoro ali pa morda popolnoma pozabili na svojo dolžnost, da morate posvečevati zapovedane praznike, prav zato Vam to v spomin kličem.

Praznike in sicer vse zapovedane praznike moramo tako praznovati, da 1. opuščamo hlapčevska dela.

Ostanimo nekoliko pri tej dolžnosti. Preljubi! V tem pogledu smo zadnja leta zelo nazadovali. Res je, da je za nami svetovna vojska, res je, da se je med vojsko, zlasti zadnja leta ob nedeljah in praznikih vse vprek delalo po naših poljih. Cerkev je to dovolila zaradi silne potrebe. Vi veste, da smo bili naposled pred lakoto. Živeža je vedno bolj manjkalo. Delavcev ni bilo. Zato so tisti, ki so doma ostali, delali na polju v petek in svetek, samo da bi si zase in družino pridelali najpotrebnejšega živeža. Toda sedaj, ko smo deseto leto po vojski, bi morale to nehati. Nedelje in praznike moramo zopet uvesti. Vsaka reč ob svojem času. Izraelskemu ljudstvu je Bog na Sinajski gori med gromom in bliskom zabičal: Šest dni delaj in opravljaj vsa svoja dela; sedmi dan pa je počitek (sobota) Gospoda tvojega Boga. Ne delaj nobenega dela, ne ti, ne tvoj sin, ne tvoja hči, ne tvoj hlapec, ne tvoja dekla, ne tvoja živina (II. Moz. 20, 9—10). Gospod Jezus je to zapoved v novi zavezi potrdil. Ostala je pri katoličanih v svoji veljavi do današnjega dne. — Kadar delate na polji, od koga pričakujete blagoslova, če ne od Boga, ki je naš

Gospodar in nam lahko dodeli dobro in slabo letino. In če mi ne izpolnjujemo njegovih zapovedi, ali smemo pričakovati od Njega, da nam blagoslovi naša polja, naše vinograde, naše travnike in pašnike? Pri njem je bogastvo, rodovitnost in dobra letina. Z izpolnjevanjem božje in cerkvene zapovedi si jo lahko izprosimo.

Pred par leti sem se neko nedeljo popoldne vozil z brzovlakom po južni železnici. Z menoj je bil neki gospod s severnih krajev, ki se je prvič vozil po naši škofiji. Žal, da moram pripoznati, da so ljudje vse vprek po polju delali sami in z živino. Čez nekaj časa pa se obrne prijazno k meni gospod sopotnik in me vpraša: Oprostite, ali niso v teh krajih katoličani? Opazujem, da je vse na delu, a danes je nedelja. — Žardel sem nehote po obrazu in vročina me je prevzela; sram me je bilo. Odgovoril sem: Dragi gospod! Tod na okrog so sami katoličani, ali med vojsko so bili primorani tudi ob nedeljah delati, sedaj pa se še niso odvadili. Saj veste: vojne posledice!

Preljubi! Pozabimo na vojsko in njene slabe navade, pa izpolnimo božjo in cerkveno zapoved ob nedeljah in praznikih!

2. Ob nedeljah in praznikih pa imamo še drugo zapovedano dolžnost, ki se takole glasi:

Bodi ob nedeljah in zapovedanih praznikih s spodobno pobožnostjo pri sveti maši!

Predragi verniki! O tej cerkveni zapovedi bi imeli moji duhovniki, ki so kot dušni pastirji nastavljeni po širni lavantinski škofiji, mnogo povedati, mnogo potožiti. Spomnite pa se na prve kristjane! Kadarkoli je bila služba božja, so se zbrali. Poslušali so besedo božjo in po naukih živeli. Kratko in jedrnato nam evangelist Lukež opisuje prve vernike takole: Bili so pa stanovitni v nauku apostolov in bratski skupnosti, v lomljenju kruha in molitvah (Ap. d. 2, 42). To Vam, preljubi, kot zgled navajam. Nedelja je Gospodov dan, prav tako vsi zapovedani prazniki. Zatorej vršite svoje dolžnosti z natančnostjo prvih kristjanov in bodite Kristusovi, bodite goreči kristjani in vsaj ob zapovedanih praznikih vršite svojo dolžnost! Pa ne samo sveto mašo! Tudi pridigo! Čudom sem se čudil, kako so nekateri nevedni v verskih resnicah. Pa zakaj? Ti moj Bog! Kako bo kdo poučen, če ga nikdar ni v cerkev, če nikdar ne sliši pridige, ne krščanskega nauka? Jaz Vam kot škof in nadpastir te lepe škofije povem: Moja dolžnost je — in za to bom pred Bogom oster odgovor dajal — da Vam poskrbim za duhovnike, da se more v Vaših cerkvah redna služba božja obhajati, — Vaša dolžnost pa je, da se službe božje udeležujete s spodobno pobožnostjo. In od te dolžnosti boste morali odgovor, oster odgovor dajati! Blagor mu, kdor se te dolžnosti zaveda in jo

tudi natančno izpolnjuje! To so otroci božji in deležniki nebeškega kraljestva.

3. Posti se zapovedane postne dni! Tale cerkvena zapoved pa se mi zdi, je prišla zlasti po mestih skoro popolnoma ob veljavo. Res je, da je danes človeški rod slabejši, kot je bil nek-daj. Ali zaradi tega ne smemo kar tako omalovaževati postne zapovedi. Iz starega zakona imamo v spominu sv. može, kakor Mo-zesa, Elija, sv. Janeza Krstnika, ki so se strogo postili, posebno pa Gospoda Jezusa Kristusa, ki se je štirideset dni postil, predno je pričel javno svoje delovanje. Njegov zgled, predragi verniki, naj nam bo vedno kažipot v našem življenju. Vselej se Vam pred postom bere postna postava, o kateri moramo reči, da iz nje spoznamo materinsko ljubezen svete katoliške Cerkve, ki sicer opominja svoje otroke na postno dolžnost, vendar pa se ozira tudi na človeško slabost, ki prevelike trdobe in ostrosti ne more več prenašati. Zato Vas morem zagotoviti, da nihče, ki se drži strogo na postno postavo, vsled tega ne bo opešal na svojih močeh, pač pa se bo še utrdil na svojem zdravju in svojem značaju. Spomnimo se, preljubi verniki, na to, da smo v svojem življenju premnogokrat z grehi žalili svojega Gospoda. On nam je sicer odpustil, toda naloženo nam je bilo, da moramo za svoje grehe tudi pokoro delati. In spokorni post bo pobrisal časne kazni, ki smo jih za grehe zaslužili. Potrtega in ponižanega srca Gospod ne bo zavrgel.

4. Spovej se svojih grehov postavljenemu spovedniku vsaj enkrat v letu, in o velikonočnem času sprejmi sveto Rešnje Telo.

Zakaj je pač Cerkev to zapoved postavila? Zato, ker je bilo mnogo kristjanov, ki so živeli brez vesti, brez Boga, brez misli na večno življenje. Zato je pa tudi Cerkev s takimi trdo postopala do danes, kakor pravi naš katekizem: Tistega, ki spoved in sveto obhajilo trdovratno opušča, more sveta Cerkev izobčiti in mu za kazen odreči cerkveni pokop.

Želim, srčno želim, da bi med nami ne bilo nobenega takega in da bi vsak izmed nas pred smrtjo pomirjen, z Bogom spravljen, udan v voljo božjo, previden s svetimi zakramenti za umirajoče s svetim Štefanom, prvim diakonom, klical: Gospod Jezus, sprejmi mojo dušo!

* * *

Preljubi moji! Vedno bolj uvidevam, da so dandanes za našo vero slabi časi; nevarnosti nas obdajajo od vseh strani; lahkomiselnost jih toliko pogrezne v vrtinec posvetnosti, uživanja, strasti in brezbožja. Naj se Vam torej ne zdi čudno, ako Vam v pastir-

skem listu priporočam izpolnjevanje cerkvenih zapovedi. Te namreč moramo natančno izpolnjevati, da ne odpademo od Kristusa. Pa še nekaj drugega. Sveti Oče leto za letom vabijo in svetujejo, naj se krščansko ljudstvo cerkveno organizira. Apostolstvo mož naj prednjači. Za njimi pa tretji red in Marijine družbe po stanovih; mladeniči in mladenke, orli in orlice, Prosvetna zveza in pa razne bratovščine. Vse to naj se vrši pod previdnim vodstvom naše duhovščine! To bo sveta vojska za naše vzore, mogočna bramba za mladi naraščaj in nam vsem zagotovilo in upanje srečnega in večnega življenja pri Bogu v svetih nebesih.

Končam. Z apostolom Pavlom, tem nedosežnim učiteljem narodov, Vam kličem: Bog mi je priča, kako Vas vse želim v Srcu Jezusa Kristusa! Blagoslov Boga Vsemogočnega Očeta, Sina in Duha svetega, naj se zlije na Vas in ostane vedno z Vami! Amen.

Dano v škofijskem domu v Mariboru, dne 16. januarja 1927.

† Andrej,
škof lavantinski.

13.

Postna postava za leto 1927.

V zmyslu občnih postnih zapovedi (Can. 1250—1254) in s papeškim pooblastilom, danim z odlokom svete konciljske kongregacije dne 23. decembra 1926, se določi za leto 1927 naslednja postna postava:

I. Dnevi, ob katerih je zapovedano, v jedi si pritrpati in obenem zdržati se mesa in mesne juhe, torej popolni ali strogi postni dnevi so:

1. Pepelnična sreda;
2. petki štiridesetdanskega posta in velika sobota dopoldne (od poldneva naprej neha vsak post);
3. petki kvatrnih tednov;
4. dnevi pred Binkoštimi, pred praznikoma Marijinega vnebovzvetja in Vseh svetnikov ter pred Božičem. Na dan pred Božičem preneha vsak post pri večerji.

II. Dnevi, ob katerih je sicer dovoljeno meso uživati, toda le enkrat na dan se nasititi, zjutraj in na večer pa le kaj malega zaužiti, so naslednji:

1. Vsi drugi dnevi štiridesetdanskega posta razen nedelj;
2. srede in sobote štirih kvatrnih tednov.

Vse te dni, ob katerih je le zapovedano si pri jedi pritrpati, je vernikom dovoljeno uživati mesne jedi tudi pri večerji. Tudi se more obed zamenjati z večernim okrepcilom, dovoljeno je torej, da opoldne le kaj malega zaužijemo, pa se zvečer nasitimo ali imamo glavno kosilo. Ni prepovedano uživati pri isti pojedini ribe in meso.

III. Dnevi, ob katerih je prepovedano le zauživanje mesa in mesne juhe, so vsi ostali petki celega leta.

Ob vseh postnih dneh je dovoljeno uživanje mlečnih in jajčnih jedi ter raba mesne zabele ali živalske maščobe.

Ob omenjenih postnih dneh so se dolžni zdržati mesnih jedi vsi, ki so izpolnili 7. leto; pritrpati si pri jedi pa so dolžni vsi verniki od izpolnjenega 21. do začetega 60. leta.

IV. Ob nedeljah in zapovedanih praznikih preneha vsak post, bodisi da bi bilo treba zdržati se mesnih jedi ali si pritrirati ali oboje. To velja tudi za odpravljene praznike, ako se še slovesno obhajajo z redno službo božjo. Post ob dneh pred prazniki se ne preloži na prejšnji dan, ampak izostane, ako pride ta dan na nedeljo ali praznik.

V. Olajšave postne zapovedi:

1. V kraju, kjer se ob postnih dneh vrši sejem in se shaja mnogo ljudstva, ni nobenega posta. To pa velja le za kraj, kjer je sejem, torej ne za druge kraje, ki še morda spadajo k isti župniji.

2. Vse postne dni v letu razen dneva pred Božičem in velikega petka smejo mesne jedi uživati in niso dolžni si pritrirati pri jedi: vojaki, orožniki, policijski in finančni stražniki z družino.

3. Vse dni razen dneva pred Božičem in velikega petka smejo mesne jedi uživati: delavci v rudokopih in tovarnah in njih družine; sprevodniki na železnicah in parnikih; potniki, ki morajo obedovati v železniških ali parniških gostilnah; osebe, ki so zaradi zdravljenja v zdraviliščih, s svojo družino; vsi, ki so primorani jesti v gostilnah ali si dobivati hrano iz gostiln; oni, ki so od drugih odvisni in si ne morejo oskrbeti postnih jedi, ali ki živijo skupno z družino, ki jim ne nudi postnih jedi; slednjič kaznjenci v javnih ječah kakor tudi njih uradniki in stražniki z družino.

VI. Pripomni se še to le:

a) Vsem, ki uživajo mesne jedi ob sobotah štiridesetdanskega posta, ob sredo in sobotah kvatrnih tednov in kadarkoli pride zapovedan praznik v postnem času ali kateri odpravljenih praznikov, ki pa se še slovesno obhaja, na postni dan, kakor tudi vsem, ki se poslužujejo olajšav, navedenih v točki V., se priporoča, naj tisti dan pobožno in v duhu pokore molijo Očenaš in Češčeno Marijo v čast bridkemu trpljenju Gospoda našega Jezusa Kristusa.

Posebej se še v Gospodu opominjajo vsi verniki, da si naj prizadevljejo po svojih močeh, to od svetega Očeta dovoljeno olajšavo postne zapovedi nadomeščati z drugimi pobožnimi deli, zlasti s tem, da obilneje opravljajo dobra dela krščanskega usmiljenja ter podpirajo ubožce in siromake.

b) Župniki imajo po kanonu 1245 § 1. oblast, da v posebnih slučajih iz pravičnega vzroka posameznim župljanom in posameznim družinam tudi takrat, če se nahajajo izven župnije, in v svoji župniji tudi tujcem izpregledajo postno zapoved, bodi pritrirati si pri jedi, bodi zdržati se mesnih jedi, kakor tudi oboje. Izpovedniki morejo presojati, če je kdo od posta izvzet iz posebnih od Cerkve priznanih razlogov; tako niso dolžni pritrirati si pri jedi bolniki in tisti, ki morajo opravljati prav težka dela.

Končno se odloči vsled pooblaščenja izdanega od svete konciljske kongregacije dne 3. maja 1926, da se čas za opravljanje svete izpovedi in za sprejem svetega velikonočnega obhajila začne s 1. postno nedeljo in se konča s 1. nedeljo po Binkoštih ali s praznikom presvete Trojice. Verniki se opomni na starodavno cerkveno določbo in hvalevredno navado, da sveto velikonočno obhajilo, ako mogoče, prejmejo v domači župnijski cerkvi. Vrhutega se še pripomni, da so od 1. adventne nedelje do Božiča in od pepelnične srede do Velike noči prepovedane šumne ženitne svečanosti in veselice.

V Mariboru, dne 23. januarja 1927.

† Andrej I. r., škof.

Opomba. Pastirski list naj se vernikom prebere s prižnice v nedeljo Sexagesima, postna postava pa v nedeljo Quinquagesima. Med letom naj se še vsak post posebej oznani prejšnjo nedeljo. — V župnije, kjer se pridiguje v nemškem

jeziku, se bo pravočasno poslal prevod pastirskega lista. Nekaj nemških izvodov bo na razpolago v škofjski pisarni.

14.

Fastenordnung für das Jahr 1927.

Im Sinne des kirchlichen Fastengesetzes (Can. 1250—1254) und auf Grund der vom Heiligen Vater erteilten Vollmacht wird für das laufende Jahr folgende Fastenordnung bestimmt.

I. Enthaltungs- und Abbruchsfasttage zugleich, also vollständige Fasttage mit Enthaltung von Fleischspeisen und Fleischsuppe, sowie mit Abbruch an Speisen, sind folgende:

1. Aschermittwoch;
2. alle Freitage der Fastenzeit und der Karsamstag bis Mittag. Der Karsamstagnachmittag ist weder Enthaltungs- noch Abbruchsfasttag;
3. die Freitage der Quatemberzeiten;
4. die Vortage vor Pfingsten, vor den Festen Mariä Aufnahme in den Himmel und Allerheiligen und vor Weihnachten. Am Tage vor Weihnachten hört vom Abendessen an jede Fastenverpflichtung auf.

II. Nur Abbruchsfasttage, an denen zwar der Genuß von Fleisch und Fleischsuppe, aber nur eine einmalige Sättigung und überdies eine kleine Erquickung morgens und abends erlaubt ist, sind:

1. Alle übrigen Tage der vierzigtagigen Fasten mit Ausnahme der Sonntage;
2. die Mittwoch und Samstage der vier Quatemberzeiten.

An allen diesen Abbruchsfasttagen ist der Genuß von Fleischspeisen auch bei der Abenderquickung erlaubt. Es kann auch das Mittagessen mit der Abenderquickung vertauscht werden, d. h. es ist erlaubt, mittags etwas Weniges zu genießen, abends aber sich zu sättigen oder das Hauptmahl zu halten. Es ist nicht verboten, Fleisch und Fische bei derselben Mahlzeit zu verwenden.

III. Nur Enthaltungsfasttage, an denen nur die Enthaltung von Fleisch und Fleischsuppe geboten ist, sind alle übrigen Freitage des Jahres.

An allen Fasttagen ist der Genuß von Milchspeisen und Eiern sowie der Gebrauch des Tierfettes zur Bereitung der Fastenspeisen gestattet.

Zur Beobachtung der Enthaltungsfasttage sind alle, die das 7. Lebensjahr vollendet haben, verpflichtet; zur Beobachtung der Abbruchsfasttage alle, die das 21. Lebensjahr vollendet und das 60. noch nicht begonnen haben.

IV. An Sonntagen und gebotenen Feiertagen entfällt jede Fastenverpflichtung. Dasselbe gilt auch für die aufgehobenen, aber noch mit regelmäßigem Gottesdienst fortgeführten Feiertage. Die Fastenverpflichtung an Vortagen vor Festen wird nicht auf den vorhergehenden Tag verlegt, sondern entfällt, falls ein solcher Tag mit einem Sonntag oder Feiertag zusammenfällt.

V. Erleichterung des Fastengebotes:

1. Im Orte, wo an einem Fasttage Jahrmakkt abgehalten wird, entfällt jede Fastenverpflichtung. Dieses gilt aber nur für den Ort, in welchem der Jahrmakkt stattfindet, nicht auch für andere Orte derselben Pfarre.

2. An allen Tagen des Jahres, mit Ausnahme des Vortages von Weihnachten und des Karfreitages, dürfen Fleisch genießen und sind nicht zum Abbruch verpflichtet Angehörige des Militärs, der Gendarmerie, der Polizei- und der Finanzwache mit ihren Familien.

3. An allen Tagen, mit Ausnahme des Vortages von Weihnachten und des Karfreitags dürfen Fleischspeisen genießen: die Arbeiter in Bergwerken und Fabriken mit ihren Familien; die Kondukteure auf Eisenbahnen und Dampfschiffen;

jene Reisende, die in Bahnhof- und Schiffsrestaurationen essen müssen; die aus Gesundheitsrücksichten sich in Kurorten aufhaltenden Personen mit den sie begleitenden Familienmitgliedern und Dienstboten; alle, die in Gasthöfen speisen oder sich das Essen von dort holen müssen; jene, die von anderen abhängig, sich keine Fastenspeisen verschaffen können, oder bei Familien leben müssen, die ihnen keine Fastenspeisen geben; schließlich die in öffentlichen Gefängnissen internierten Häftlinge sowie deren Beamten und Aufseher mit ihren Familien.

VI. Endlich wird noch bemerkt:

a) Allen, die an Samstagen der Fastenzeit, an Mittwochen und Samstagen der Quatemberzeiten und sooft der gebotene Feiertag der Fastenzeit oder einer der aufgehobenen, aber noch fortgefeierten Festtage auf einen Fasttag fällt, Fleischspeisen genießen, sowie allen, die sich der unter Nummer V. angeführten Fastengeboteserleichterungen bedienen, wird empfohlen, an den betreffenden Tagen ein Vaterunser und ein Ave Maria zu Ehren des bitteren Leidens unseres Herrn und Heilandes Jesu Christi zu beten oder ein ihren Verhältnissen entsprechendes Fastenalmosen zu geben.

b) Die Pfarrer haben auf Grund des Can. 1245 das Recht, in einzelnen Fällen aus rechtmäßiger Ursache die ihnen untergebenen einzelnen Gläubigen und einzelnen Familien auch außerhalb ihres Pfarrsprengels und in ihrer Pfarre auch Fremde vom Fastengebot zu dispensieren. Den Beichtvätern steht aber die Beurteilung zu, ob jemanden aus besonderen von der Kirche anerkannten Gründen die Fastenverpflichtung nicht bindet; so sind zum Abbruchsfasten nicht verpflichtet Kranke und jene, die anstrengende Arbeiten zu verrichten haben.

Zuletzt wird auf Grund der vom Heiligen Vater erteilten Bevollmächtigung bestimmt, daß die Zeit für die Ablegung der heiligen Beicht und für den Empfang der heiligen Osterkommunion mit dem ersten Fastensonntage beginnt und bis zum ersten Sonntage nach Pfingsten oder bis zum Feste der allerheiligsten Dreifaltigkeit einschließlich dauert. Zugleich wird an die alte Vorschrift und löbliche Gewohnheit erinnert, die österliche Kommunion womöglich in der eigenen Pfarrkirche zu empfangen. Auch werden die Gläubigen noch daran erinnert, daß während der geschlossenen Zeit, d. i. vom ersten Adventsonntage bis zum Weihnachtsfeste einschließlich und vom Aschermittwoch bis zum Ostersonntag einschließlich, geräuschvolle Hochzeitsfeierlichkeiten sowie öffentliche Lustbarkeiten und Ergötzungen untersagt sind.

Maribor, am 25. Jänner 1927.

† Andreas, m. p., Bischof.

Anmerkung. Das Fastenmandat ist am Sonntag Quinquagesima von der Kanzel zu verlautbaren. Überdies ist während des Jahres jeder Fasttag am vorhergehenden Sonntag den Gläubigen bekannt zu geben.

15.

Sveta birma in kanonična vizitacija leta 1927.

Z božjo pomočjo želim letos izvršiti kanonično vizitacijo in deliti zakrament svete birme v spodaj navedenih dekanijah. Tozadevne doslej veljavne predpise (Codex I. C. can. 786—800; Synod. dioec. Lavantina 1900, cap. XXXVII. et LI.) in navodila v Oglasniku lavantinske škofije 1925. št. II. odst. 12 vzdržujem v polnem obsegu in opomnim čč. gg. dušne pastirje v dotičnih župnijah, naj se natanko po njih ravnajo. Pristavil bi še, da naj se mi pravočasno naznani, ako se kje želi, da ob priložnosti svete birme izvršim kakšno posvetitev, blagoslovljenje ali drugo cerkveno slovesnost.

Po predlogu mč. gg. dekanov bo birmovanje in kanonično obiskovanje župnij

v dekaniji Ptuj:

1. v nedeljo	8. majnika	pri Sv. Marjeti niže Ptuja,
2. ponedeljek	9. "	pri Sv. Mariji na Polensaku,
3. torek	10. "	pri Sv. Lovrencu v Slov. gor.,
4. sredo	11. "	pri Sv. Andražu v Slov. gor.,
5. četrtek	12. "	pri Sv. Urbanu pri Ptuju,
6. soboto	14. "	pri Sv. Marku niže Ptuja,
7. nedeljo	15. "	pri Sv. Juriju v Ptuju,
8. ponedeljek	16. "	pri Sv. Petru in Pavlu v Ptuju,
9. torek	17. "	pri Sv. Mariji na Vurbergu in
10. sredo	18. "	pri Sv. Martinu na Hajdini.

V dekaniji Gornjigrad:

1. v soboto	18. junija	pri Sv. Mihaelu nad Mozirjem,
2. nedeljo	19. "	pri Sv. Juriju v Mozirju,
3. ponedeljek	20. "	pri Sv. Kancjanu na Rečici,
4. torek	21. "	pri Sv. Elizabeti na Ljubnem,
5. sredo	22. "	pri Sv. Lovrencu v Lučah,
6. četrtek	23. "	pri Sv. Mariji D. „Snežni“ v Solčavi,
7. soboto	25. "	pri Sv. Frančišku Ksav. na Stražah,
8. nedeljo	26. "	pri Sv. Mohorju in Fortunatu v Gornjemgradu,
9. ponedeljek	27. "	pri Sv. Mariji v Novištifti,
10. torek	28. "	pri Sv. Petru v Bočni,
11. sredo	29. "	pri Sv. Martinu ob Dreti in
12. četrtek	30. "	pri Sv. Mariji „Nazaret“.

V dekaniji Laško:

1. v soboto	9. julija	pri Sv. Rupertu nad Laškim,
2. nedeljo	10. "	pri Sv. Martinu na Laškem,
3. ponedeljek	11. "	pri Sv. Marjeti pri Rimskih toplicah,
4. torek	12. "	pri Sv. Jederti nad Laškim,
5. sredo	13. "	pri Sv. Jakobu na Dolu,
6. četrtek	14. "	pri Sv. Martinu v Trbovljah,
7. soboto	16. "	pri Sv. Mariji v Širjem,
8. nedeljo	17. "	pri Sv. Heleni v Loki,
9. ponedeljek	18. "	pri Sv. Janezu Krstniku na Razborju,
10. torek	19. "	pri Sv. Mavriciju v Jurkloštru,
11. sredo	20. "	pri Sv. Miklavžu nad Laškim in
12. četrtek	21. "	pri Sv. Lenartu nad Laškim.

V dekaniji Sv. Lenart v Slov. gor.:

1. v nedeljo	4. septembra	pri Sv. Juriju v Slov. gor.,
2. ponedeljek	5. "	pri Sv. Mariji „Snežni“ na Velki,
3. torek	6. "	pri Sv. Ani na Krembergu v Slov. gor.,
4. sredo	7. "	pri Sv. Benediktu v Slov. gor.,
5. četrtek	8. "	pri Sv. Mariji v Negovi,
6. soboto	10. "	pri Sv. Antonu v Slov. gor.,
7. nedeljo	11. "	pri Sv. Trojici v Slov. gor.,
8. ponedeljek	12. "	pri Sv. Bolfenku v Slov. gor.,
9. torek	13. "	pri Sv. Rupertu v Slov. gor. in
10. sredo	14. "	pri Sv. Lenartu v Slov. gor.

V mariborski stolnici se bo delila sveta birma na binkoštni praznik dne 5. junija, na binkoštni pondeljek dne 6. junija 1927 pa v opatijski cerkvi v Celju. To naj čč. gg. dušni pastirji, kjer je potrebno, o priliki oznanijo vernikom s pridržnice.

V Mariboru, dne 18. januarja 1927.

† Andrej, l. r., škof.

16.

Misijonsko delo v lavantinski škofiji leta 1926, zlasti po Družbi za širjenje vere.

V naslednjem se priobčijo prispevki članov DŠV (v dinarjih) tekom leta 1926. Prostovoljni misijonski darovi na Svečnico, dne 2. februarja 1926, kot na misijonski praznik, so označeni z zvezdico *.

Dekanija Maribor l dr. br.: Stolna in mestna župnija sv. Janeza Krstn. 3500, *1047'80; Sv. Peter pri Mariboru *257'25; Sv. Martin pri Vurbergu *177; Sv. Barbara v Slov. gor. 120; Sv. Marjeta ob Pesnici *400; Sv. Križ nad Mariborom *102 (3620 + *2184'05 = 5804'05). — Dekanija Braslovče: Braslovče 1884'75, *262; Vransko *400; Št. Pavel pri Preb. *390; Sv. Martin na Paki *210; Sv. Jurij pod Taborom 840, *250 (2724'75 + *1512 = 4236'75). — Dekanija Celje: Celje 1312; Griže *273; Polzela *172 (1312 + *445 = 1757). — Dekanija Dravsko polje: Ptujška gora *162; Sv. Lovrenc na Dr. p. 600, Fr. Napast 250, *460; Sv. Janž na Dr. p. *400 (850 + *1022 = 1872). — Dekanija Gornjigrad: Gornjigrad 1414'75; Sv. Frančišek *120; Ljuono *268; Solčava 918; Rečica *269; Mozirje *119'50; Luce (Ana Žagar) 14; Novaštifta 144, *67'75; Šmartno ob Dreti *403; Šmihel nad Mozirjem *99'50; Bočna *144'50 (2490'75 + *1491'25 = 3982). — Dekanija Jarenina: Sv. Jakob v Slov. gor. 2000; Št. Ilj v Slov. gor. 1540; Sv. Jurij ob Pesnici 150, *43 (3690 + *43 = 3733). — Dekanija Konjice: Konjice 253, *200; Prihova 1727; Čadram 200; Špitalič *75; Zreče 85; Žiče *60; Kebelj *50; Št. Jernej pri Ločah 90 (2355 + *385 = 2740). — Dekanija Kozje: Podsrreda *70; Zagorje *45 (*115). — Dekanija Laško: Laško 711; Dol 900; Sv. Judert 100; Razborje 100; Sv. Lenart (1925) 166 (1977 + *[skupna zbirka] 1354'40 = 3331'40). — Dekanija Sv. Lenart v Slov. gor.: Sv. Benedikt 333; Sv. Bolfenk v Slov. gor. 73 (406 + *[pošiljatev dekanijskega urada] 963'75 = 1369'75). — Dekanija Ljutomer: Ljutomer *250; Sv. Jurij ob Ščavnici *523; Sv. Peter v Gornji Radgoni *510; Kapela *250; Sv. Križ 2500, *304'45; Mala Nedelja *260; Veržej *69'25; Apače *75 (2500 + *2241'70 = 4741'70). — Dekanija Marenberg: Marenberg 101, *120; Remšnik *100; Brezno *200; Muta *100; Pernice *43'30; Sv. Ožbalt *75 (101 + *638'30 = 739'30). — Dekanija Maribor d. dr. br.: Sv. Lovrenc na Poh. *218; Sv. Marija v Puščavi *25 (*243). — Dekanija Ptuj: Mestna župnija v Ptuj 346; Hajdina *336'30; Vurberg 621, *60; Sv. Andraž v Slov. goricah 500; Sv. Marko niže Ptuja *370; Polenšak 348'65 (1815'65 + *766'30 = 2581'95). — Dekanija Rogatec: Rogatec *150; Sv. Križ na Slatini *505; Sv. Ema *70; Sv. Florijan pod Bočem *80; Sv. Rok ob Sotli *30; Stoperice 100, *100 (100 + *935 = 1035). — Dekanija Slovenska Bistrica: Slov. Bistrica *400; Sv. Martin na Poh. 320; Gornja Polskava *200; Črešnjevce 230, *132; Makole *150; Poljčane 557, *300; Laporje 1940, *60; Studenice 1200; Sv. Venčesl *110 (4247 + *1352 = 5599). — Dekanija Staritrq: Staritrq *112; Sv. Martin pri Slovenjgradcu *230; Slovenjgradec *150; Sv. Miklavž pri Slovenjgr. 157'25; Št. Ilj pod Turjakom *100; Št. Vid pri Valdeku *15; Pameče *41; Dolič 739; Sv. Peter na Kr. gori *75; Podgorje *40; Sele 128 (1024 25 + *763 = 1787'25). — Dekanija Šaleška dolina: Škale 644, *150; Sv. Martin pri Šaleku 122, *210; Šoštanj (4 dosmrtni udje DŠV v rodbini Brezovnik) 2000 (2766 + *390 = 3156). — Dekanija Šmarje pri Jelšah: Šmarje *180; Sv. Jurij ob j. žel. *485; Ponikva 1692'25, *240; Zibjka *25; Sladka gora *10; Dramlje *250; Slivnica pri Celju *30; Št. Vid pri Grobelnem *30; Žusem 197, *100'60 (1889'25 + *1350'60 = 3239'85). — Dekanija Velika Nedelja: Velika Nedelja 269, *264'80; Središče 103'20, *171'90; Sv. Bolfenk na Kogu 80, *140; Sv. Lenart pri Vel. Nedelji 312 (764'20 + *576'70 = 1340'90). — Dekanija Videm: Videm 120, *250; Brežice 100, *400; Rajhenburg *680; Sevnica *130; Dobova 72; Sromlje 714'25; Kapele *50; Artiče *20; Koprivnica *310'20; Zdole *250 (1006'25 + *2090'20 = 3096'45). — Dekanija Vuzenica: Vuzenica *20; Ribnica na Poh. 230, *100 (230 + *120 = 350). — Dekanija Zavrče: Zavrče *250; Sv. Barbara v Halozah *133; Leskovec *20; Sv. Vid pri Ptuj 324, *25 (324 + *428 = 752). — Dekanija Dravograd: Dravograd *65; Ojstrica *30; Libeliče *40 (*135). — Dekanije Mežiška dolina: Guštanj 1545, *720; Prevalje 2483; Mežica 1000'20; Javorje 134 (5162'20 + *720 = 5882'20). — Dekanija Dolnja Lendava: Ekspozitura v Hotizi *150; Črensovci *318 (*468). — Dekanija Murska Sobota: Murska Sobota *155'50; Gornja Lendava *244; G. P-trovci *105; Sv. Jurij v Prekmurju *200; Martjanci *30; Tišina *70; Vel. Dolenci *38 (*842'50). —

Misijonski odsek mariborskih gg. bogoslovcev 100. — Celjski gimnazijci (po g. prof. A. Cestniku) 183.50. — Vsota: Din 41.638.80 + *23.425.75 = 65.064.55.

Izkaz je zaključen s 15. januarjem 1927. Prispevki nekaterih župnij iz leta 1926, ki so došli po tem dnevu (n. pr. Št. Ilj v Slov. gor. 200, Jarenina 853, Guštanj 365, Razbor pri Slovenjgr. 715, Pišcece 523, Kotlje 760, Prevorje 250) bodo obračunjeni v izkazu za prihodnje leto.

Ti misijonski darovi so se po odbitih stroških dostavili narodnemu odboru DŠV za SHS, ki jih pošlje sv. kongregaciji de Propaganda fide, oziroma vrhovnemu svétu DŠV v Rimu. V tamkajšnjih izkazih zavzema lavantinska škofija častno mesto, in v dotičnem potrdilu prejema je obenem z zahvalo izražena prošnja, „naj se v zmyslu tolikokrat izražene želje misijonskega papeža, sv. očeta Pija XI., vedno širši krogi pridružijo prepotrebni DŠV.“ Fiat! Vlč. gg. dušni pastirji so vnovič prijazno vabljeni, da upoštevajo tozadevna naročila in navodila. (Prim. Oglasnik lav. šk. 1926, I. odst. 5, in okrožnico koncem leta 1926).

Doneski DD so izkazani v „Vestniku Dejanja sv. Detinstva“ za leto 1926. Lavantinska škofija je zastopana z Din 13.596.10. — P. n. gg. katehetje si bodo za svoje težavno delo zasigurali božjega blagoslova, ako bodo svoje učence in učenke vneli za misijonsko misel.

Misijonska zveza lav. duhovščine (Unio Cleri missionaria) nudi svojim članom poleg izrednih odpustkov in privilegijev to ugodnost, da jim škofijsko vodstvo — ako to želijo — iz lastne knjižnice posodi ali brezplačno oskrbi misijonske publikacije.

17.

Slovstvo.

Cerkveni Glasbenik. Urejuje Stanko Premrl. — Z letošnjim letom stopi ta list v 50. leto. Da se je cerkvena glasba v naši Sloveniji tako razvila, popularizirala in zavzela svoj prostor tudi po koru najrevnejših cerkva, to je nemalo povzročil naš Cerkveni Glasbenik. Na čelo bi mu po pravici morali zapisati naše domače reklo: „Z malega raste veliko“. Petdeset let — to je več kot doba človeškega življenja. Malo nas je še tistih, ki smo stali pri zibelki njegovi, malo tistih, ki smo ga spremljali po njegovem potu preko Slovenije, ki smo ga videli rasti in naraščati po vsebini in obliki. Na začetku skromen se je polagoma razvil v cerkvenoglasbeni list, ki bi čast delal vsakemu narodu.

Pri nas, se mi zdi, po škofiji še ni mnogo razširjen. A ker tudi mi ljubimo cerkveno glasbo in nam je dolžnost, da se za razvoj njen po naših cerkvenih korih pobrinemo, zato je treba, da si ga tudi mi naročimo. Naši dušni pastirji so po svojem stanu poklicani, da se brigajo za cerkveno petje in vsled tega prizadevajo, da se na posameznih korih vedno bolj skladno in čisto izvaja, poleg tega pa vzpolnjuje tudi ljudsko petje. Da pa more organist napredovati, treba mu je lista, ki mu kaže v kompozicijah, kar bo primerno za njegov zbor, in ga tudi v svojem besedilu navaja, kako treba vzpopolnjevati se v cerkveni glasbi, da ne zaostane na enem mestu, marveč da vedno napreduje in z vedno večjo vnemo „v čast božjo in povzdigo ljudstva“ goji resno in pravo cerkveno glasbo v hiši božji.

Dva faktorja sta, to vem iz lastne izkušnje, ki najbolj podpirata razvoj cerkvene glasbe: duhovnik in organist. Zato želim, da bi si zlasti naši duhovniki in organisti, ako doslej še niso bili naročniki, v bodoče naročili ta edini naš list za cerkveno glasbo. Stane na leto 35 Din; za to, kar nudi, je gotovo po ceni. Kjer cerkve to zmorejo, naj se en eksemplar naroči na cerkvene stroške. Želim pa prav od srca, da bi se po naših cerkvah vedno bolj razvilo lepo, ubrano cerkveno petje in dostojna cerkvena glasba, saj smo vsi prepričani, da naš narod rad in lepo poje, samo šolo in priliko mu je treba dati. Zato upam, da moja želja ne bo glas vpijočega v puščavi.

Ordinarius.

Lavantinski škofijski ordinariat v Mariboru,

dne 1. februarja 1927.

Izdaje lavantinski škofijski ordinariat. — Urejuje dr. Ivan Tomažič.

Tiska tiskarna sv. Cirila v Mariboru.